

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού Αγίων
Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738 email: agioi.apostoloi@gmail.com

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΟΙ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2017. 16' ΛΟΥΚΑ

Τιμοθέου αποστόλου, Αναστασίου οσιομάρτυρος Του Πέρσου.
Έτος 10^ο Τεύχος 418

Η έμπρακτη αλλαγή ζωής

(Ιωάννη Καραβιδόπουλου, Ομότ. Καθηγητή Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.)

«Ο Ιησούς μπήκε στην Ιεριχώ και περνούσε μέσα από την πόλη. Εκεί υπήρχε κάποιος, που το όνομά του ήταν Ζακχαίος. Ήταν αρχιτελώνης και πλούσιος. Αυτός προσπαθούσε να δει ποιος είναι ο Ιησούς· δεν μπορούσε όμως εξαιτίας του πλήθους και γιατί ήταν μικρόσωμος. Έτρεξε λοιπόν μπροστά πριν από το πλήθος κι ανέβηκε σε μια συκομουριά για να τον δει, γιατί θα περνούσε από 'κει. Όταν έφτασε ο Ιησούς στο σημείο εκείνο, κοίταξε προς τα πάνω, τον είδε και του είπε: «Ζακχαίε, κατέβα γρήγορα, γιατί σήμερα πρέπει να μείνω στο σπίτι σου». Εκείνος κατέβηκε γρήγορα και τον υποδέχτηκε με χαρά. Όλοι όσοι τα είδαν αυτά διαμαρτύρονταν κι έλεγαν ότι πήγε να μείνει στο σπίτι ενός αμαρτωλού. Τότε σηκώθηκε ο Ζακχαίος και είπε στον Κύριο: «Κύριε, υπόσχομαι να δώσω τα μισά από τα υπάρχοντά μου στους φτωχούς και ν' ανταποδώσω στο τετραπλάσιο όσα έχω πάρει με απάτη». Ο Ιησούς, απευθυνόμενος σ' αυτόν, είπε: «Σήμερα αυτή η οικογένεια σώθηκε· γιατί κι αυτός ο τελώνης είναι απόγονος του Αβραάμ. Ο Υιός του Ανθρώπου ήρθε για ν' αναζητήσει και να σώσει αυτούς που έχουν χάσει το δρόμο τους» (Λουκ. 19, 1-10)

Τα κριτήρια που χρησιμοποιούν συνήθως οι άνθρωποι για να διακρίνουν τους συνανθρώπους τους σε καλούς και σε κακούς, σε ευσεβείς και σε αμαρτωλούς, είναι εξωτερικά κι έχουν σχέση με τις εκδηλώσεις και πράξεις που φαίνονται. Συνήθως μάλιστα οι ευσεβείς ενασμενίζουν στο να κατακρίνουν και να κατακεραυνώνουν τους αμαρτωλούς, να περιγράφουν τις

μελλοντικές τιμωρίες που ο Θεός ετοίμασε γι' αυτούς. Τα εσώτερα βάθη όμως της καρδιάς γνωρίζει μόνο ο Θεός. Μπορεί οι άνθρωποι, ιδίως οι καλοί και ευσεβείς, να καταδικάζουν κάποιον σαν αμαρτωλό αλλά μέσα στην ψυχή αυτού να συντελείται μια αδιόρατη αλλαγή, μια πάλη που τον οδηγεί στην υπερνίκηση του κακού εαυτού του.

Ένας τέτοιος άνθρωπος, αμαρτωλός και κακός κατά την κρίση των πολλών, αλλά που μέσα του συντελέστηκε μια βαθιά τομή, είναι ο Ζακχαίος του σημερινού ευαγγελικού αναγνώσματος. Ήταν αρχιτελώνης και πλούσιος· πράγμα που σημαίνει ότι είχε νοικιάσει τους φόρους και δασμούς της περιοχής, από την οποία κέρδιζε πολλά χρήματα απομυζώντας το λαό, δεδομένου ότι δεν ήταν καθορισμένο με νόμο το υψος των φόρων. Για να λάβει λοιπόν το ρωμαϊκό κράτος το μεγάλο ποσό που συνήθως απαιτούσε, για να ικανοποιηθούν όλοι οι τελώνες και φυσικά πολύ περισσότερο ο αρχιτελώνης, έπρεπε σε τελευταία ανάλυση ο κάθε άνθρωπος να μοιρασθεί το εισόδημά του με τους τελώνες, οι όποιοι συνήθως ήταν άδικοι, αρπαγές και σκληροί. Να γιατί στη συνείδηση των κατοίκων της Παλαιστίνης οι λέξεις αμαρτωλός και τελώνης ήταν τελικά συνώνυμες.

Ωστόσο, στα αυτιά του Ζακχαίου - που κατ' αντίθεση προς το επάγγελμά του το όνομά του σημαίνει: καθαρός, δίκαιος - είχε φτάσει το κήρυγμα του Ιησού περί μετανοίας και βασιλείας του Θεού. Έτσι, όταν ο γνωστός πλέον σε όλους διδάσκαλος βρισκόταν στην Ιεριχώ και επρόκειτο να περάσει από τον κεντρικό δρόμο της, σπεύδει ο Ζακχαίος ανάμεσα στο πλήθος για να τον δει. Η επιθυμία του αυτή είναι ήδη πολύ εύγλωττη. Ένας αδιόρθωτα κακός άνθρωπος ποτέ δεν έρχεται προς το φως αποφεύγοντας έτσι τον έλεγχο· ο Ζακχαίος «προσπαθούσε να δει ποιος είναι ο Ιησούς» και μη μπορώντας να ικανοποιήσει την επιθυμία του, γιατί ήταν βραχύσωμος και είχε ήδη συγκεντρωθεί πολύς κόσμος, σκαρφαλώνει σ' ένα δένδρο, ώστε από εκεί να βλέπει καλύτερα, καταπατώντας έτσι κάθε εμπόδιο που θα έθετε η κοινωνική του αξιοπρέπεια. Πρόκειται απλώς για μια ανθρώπινη περιέργεια ; Η συνέχεια της διηγήσεως δεν μας επιτρέπει να δεχτούμε κάτι τέτοιο.

Ο Ιησούς σταματά μπροστά στον αρχιτελώνη και του απευθύνει το λόγο: «Ζακχαίε, κατέβα γρήγορα, γιατί σήμερα πρέπει να μείνω στο σπίτι σου». Η αντίδρασή του υπήρξε άμεση· «έσπευσε να κατεβεί και τον υποδέχτηκε με χαρά». Η αρχική επιθυμία του Ζακχαίου μεταβάλλεται τώρα σε χαρά για τη συνάντηση με τον Ιησού. Και σε λίγο η χαρά αυτή εκδηλώνεται όχι με λόγια αλλά με μιά έμπρακτη μετάνοια: «Ιδού, τη μισή περιουσία μου, Κύριε, τη μοιράζω στους πτωχούς και εάν αδίκησα κανέναν, του επιστρέφω στο τετραπλάσιο».

Το μέτρο της αληθινής μετάνοιας φαίνεται από το πόσο είναι πρόθυμος ο άνθρωπος να αποχωριστεί από αυτά που τον κρατούν σφικτά στη γη, είτε

αυτά είναι χρήματα, είτε είναι δύναμη και εξουσία, είτε είναι κάποια σχέση και γνωριμία. Μόνο όποιος βρει κάτι καλύτερο απ' όλα αυτά, συνειδητοποιεί τη σχετικότητα τους και τα αποχωρίζεται. Ο Ζακχαίος βρήκε τον Χριστό και τη σωτηρία που εκείνος προσφέρει. Τη στιγμή που όλος ο κόσμος δυσανασχετεί για το γεγονός ότι ο Χριστός δέχτηκε να μπει στο σπίτι ενός αμαρτωλού αρχιτελώνη, ακριβώς αυτή τη στιγμή ένας άνθρωπος αρνείται τον προηγούμενο εαυτό του, μετανοεί και αρχίζει κανούργια ζωή. Για τους πολλούς αυτό υπήρξε αφορμή σκανδάλου, κριτικής, σχολίων, δυσανασχετήσεως. Παρά τα σχόλια και την κατακραυγή, η χάρη του Θεού άγγισε βαθιά τον μετανιωμένο αμαρτωλό.

Πρίν από μερικές Κυριακές η Εκκλησία μας πρόβαλε το κήρυγμα του Ιησού για τη μετάνοια, σήμερα — εν όψει μάλιστα και του γεγονότος ότι πλησιάζει η περίοδος του Τριωδίου — μας προβάλλει ένα παράδειγμα έμπρακτης μετάνοιας, θέλοντας να υπογραμμίσει ότι η σωστή πίστη μας, η ορθοδοξία μας, τότε μόνο είναι πειστική και αληθινή, όταν συνοδεύεται και από τη σωστή πράξη.

Άγιος Τιμόθεος ο Απόστολος

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που μας παρέχουν οι Πράξεις των Αποστόλων και οι Επιστολές του Αποστόλου Παύλου, ο Τιμόθεος ήταν ο πιο αγαπητός μαθητής του και ένας από τους πιο στενούς συνεργάτες του Αποστόλου Παύλου. Το όνομά του είναι ελληνικό και σημαίνει αυτός που τιμά τον Θεό, αλλά και αυτόν που τιμά ο Θεός. Ο Άγιος

Απόστολος Τιμόθεος γεννήθηκε στα Λύστρα της Λυκαονίας από Έλληνα πατέρα και Ιουδαία μητέρα, την Ευνίκη. Έμεινε πολύ μικρός ορφανός από πατέρα και η γιαγιά του, η Λωίδα, τον ανέθρεψε «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου». Όταν ο απόστολος Παύλος επισκέφθηκε τα Λύστρα, εκτιμώντας τα πνευματικά του χαρίσματα και το φλογερό ιεραποστολικό του ζήλο, τον διαπαιδαγωγεί κατάλληλα και τον παίρνει συνοδό του στην Β' αποστολική περιοδεία όπου ζει όλες τις περιπέτειες του κορυφαίου αποστόλου για τη διάδοση του Ευαγγελικού μηνύματος. Μετά το μαρτυρικό θάνατο του Παύλου, επιστρέφει στην Έφεσο και συνεχίζει την ιεραποστολική του δράση.

Κατά τη διάρκεια μίας ειδωλολατρικής εορτής της Αρτέμιδος της Εφέσου, υπέστη άγριο ξυλοδαρμό και μαρτυρικό θάνατο από τον εξαγριωμένο ειδωλολατρικό όχλο επειδή κατέκρινε τα όργιά τους. Το σκήνωμά του μεταφέρθηκε το έτος 356 μ.Χ. επί Κωνσταντίου στην Κωνσταντινούπολη, στο ναό των Αγίων Αποστόλων.

Άγιος Αναστάσιος ο Πέρσης ο Οσιομάρτυρας

Ο Άγιος Αναστάσιος έζησε τον 7ο αιώνα μ.Χ. στα χρόνια του βασιλιά των Περσών Χοσρόη Β' (590-628 μ.Χ.) και του αυτοκράτορα Κωνσταντινούπολης Ηρακλείου και ήταν Πέρσης. Γεννήθηκε στο χωριό Ραζήχ της επαρχίας Ρασουνί και ήταν γιος του μάγου Βαβ και αρχικά ονομαζόταν Μαγουνδάτ (κατ' άλλους Μαζοενδάτ).

Όταν το 614 μ.Χ. οι Πέρσες κυριεύσαν τα Ιεροσόλυμα πήραν μαζί τους τον Τίμιο Σταυρό. Λόγω των πολλών θαυμάτων που έγιναν στην Περσία από τον Τίμιο Σταυρό, πολλοί Πέρσες ενδιαφέρθηκαν να γνωρίσουν την νέα θρησκεία, μεταξύ αυτών και ο Μαγουνδάτ. Γι' αυτό πήγε στα Ιεροσόλυμα, όπου βαπτίσθηκε και έκάρη μοναχός στη Μονή του Αββά Ιουστίνου (κατ' άλλους στη Μονή του Αγίου Σάββα) και μετονομάσθηκε Αναστάσιος.

Επισκέφθηκε εν συνεχεία την Καισαρεία, όπου ο διοικητής Μαρζαβανά πληροφορήθηκε ότι είναι χριστιανός και, επειδή απέτυχε να τον μεταπείσει, διέταξε τον βασανισμό του. Μετά από πολλά βασανιστήρια οι ειδωλολάτρες τον αποκεφάλισαν. Το μαρτύριό του έγινε το 628 μ.Χ. με άλλους 70 Χριστιανούς Μάρτυρες. Η Σύναξη του Αγίου ετελείτο στο Μαρτύριό του, που βρισκόταν εντός του Αγίου Φιλήμονος, στο Στρατήγιο. Η δε ανακομιδή των λειψάνων του Οσίου Αναστασίου, εορτάζεται στις [24 Ιανουαρίου](#). Σχετικά με τα Λείψανα του Αγίου Αναστασίου επικρατούν τρεις παραδόσεις.

Σύμφωνα με την πρώτη, την οποία δέχεται και ο Άγγλος ιστοριογράφος Όσιος Βέδας ο Αιδέσιμος (βλέπε [27 Μαΐου](#)), τα Λείψανα μεταφέρθηκαν στη Ρώμη κατά την βασιλεία του Ηρακλείου και κατατέθηκαν στην Ελληνική Μονή των Τριών Πηγών («Tre Fontane»). Η δεύτερη δέχεται μεταφορά των λειψάνων στην Κωνσταντινούπολη, επίσης κατά την βασιλεία του Ηρακλείου, απ' όπου η Κάρα μεταφέρθηκε στη Ρώμη επί των ημερών του Ελληνικής καταγωγής και πιθανώς Ιεροσολυμίτου Πάπα Θεοδώρου Α' (642 – 649 μ.Χ.) (βλέπε [18 Μαΐου](#)). Η Τρίτη τέλος παράδοση (Βενετική), δέχεται ότι τα Λείψανα μετέφερε στην Κωνσταντινούπολη ο Ηράκλειος, απ' όπου το 1204 μ.Χ. τα αφαίρεσε ο Δόγης Ερρίκος Δάνδολος και τα κατέθεσε στο Ναό της Αγίας Τριάδος Βενετίας.

Σήμερα τα φυλασσόμενα στον ρωμαιοκαθολικό Ναό του Αγίου Φραγκίσκου της Αμπέλου Λείψανα, έχουν την μορφή ακέφαλου σώματος, συναρμολογημένου μέσα σε στολή της εποχής. Ο Σοφρώνιος Ευστρατιάδης, Μητροπολίτης πρ. Λεοντοπόλεως, δέχεται ότι κάποιος Ρωμαίος Επίσκοπος μετέφερε τα Λείψανα στην Καισάρεια της Παλαιστίνης (αυτά μεταφέρθηκαν στη συνέχεια στην Κωνσταντινούπολη) και την Κάρα στη Ρώμη (όπου και σήμερα φυλάσσεται).